

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Riktlinjer

om metoder för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem

	Datum
<u>Originalversion:</u>	22.09.2015
➤ 0	
<u>Rättelse:</u> punkt 58 och bilaga 1 (punkt 21)	13.06.2016
➤ C1	

EBA:s riktlinjer om metoder för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och institut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Av riktlinjer framgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 22.11.2015. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2015/10". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

Avdelning I – Ämne, tillämpningsområde och definitioner

Ämne

5. Europaparlamentets och rådets nya direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (direktiv 2014/49/EU), som omarbetar direktiv 94/19/EG med senare ändringar, publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 12 juni 2014². Direktiv 2014/49/EU harmoniserar finansieringsmekanismerna för insättningsgarantisystem och gör uttag av riskbaserade avgifter obligatoriskt. Enligt artikel 13 i direktiv 2014/49/EU ska avgifterna till insättningsgarantisystemen baseras på respektive deltagares garanterade insättningar och risknivå. Insättningsgarantisystemen kan utarbeta och använda egna metoder för att beräkna deltagarnas riskbaserade avgifter. Varje metod ska godkännas av den behöriga myndigheten i samarbete med den utsedda myndigheten. EBA ska informeras om de godkända metoderna.
6. Enligt artikel 13.2 i direktiv 2014/49/EU ska avgifterna stå i proportion till deltagarnas risk och i rimlig utsträckning beakta riskprofilen för de olika affärsmodellerna. De metoderna får även beakta balansräkningens tillgångssida, och riskindikatorer såsom kapitaltäckning, tillgångskvalitet och likviditet.
7. Med dessa riktlinjer fullgör EBA den uppgift som myndigheten fick genom artikel 13.3 i direktiv 2014/49/EU, att utfärda riktlinjer om närmare angivande av metoderna för beräkning av avgifterna till insättningsgarantisystem vilka i synnerhet inbegriper en beräkningsformel, specifika indikatorer, riskklasser för deltagare, tröskelvärden för specifika riskklassers riskviktning och andra nödvändiga aspekter.
8. I dessa riktlinjer anges mål och principer för insättningsgarantisystemens avgiftsmetoder. Riktlinjerna ger också vägledning om särskilda aspekter som bör beaktas när metoder för att beräkna riskbaserade avgifter utarbetas och utvärderas, samtidigt som hänsyn tas till särdragen hos de nationella banksektorerna och de deltagande institutens affärsmodeller.

Definitioner

9. Utöver de definitioner som fastställs i artikel 2 i direktiv 2014/49/EU gäller följande definitioner i dessa riktlinjer:
 - a. *avgiftsmetoder för insättningsgarantisystem*: det finansieringsarrangemang som innebär att insättningsgarantisystemet har rätt till både förhandsfinansiering och extraordinära ex post-bidrag från de deltagande instituten.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149–178).

- b. *beräkningsmetod*: den metod som används för beräkning av de deltagande institutens avgifter till ett insättningsgarantisystem.
- c. *deltagande institut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013³ som är anslutet till ett visst insättningsgarantisystem.
- d. *årlig målnivå*: de totala avgifter som ett insättningsgarantisystem planerar att ta ut från sina deltagande institut under ett visst år.
- e. *gransknings- och utvärderingsprocessen*: den process som definieras i artikel 97 i direktiv 2013/36/EU⁴ och specificeras närmare i EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen, som utarbetades i enlighet med artikel 107 i direktiv 2013/36/EU.

Förkortningar:

- a. IGS: insättningsgarantisystem
- b. IPS: institutionellt skyddssystem

Tillämpningsområde och tillämpningsnivå

- 10. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter och utsedda myndigheter enligt definitionerna i artikel 2.1.17 respektive 18 i direktiv 2014/49/EG.
- 11. De behöriga myndigheterna och de utsedda myndigheterna bör tillse att dessa riktlinjer tillämpas av insättningsgarantisystemen när de utarbetar metoder för beräkning av sina deltagares riskbaserade avgifter, samt att de används när dessa beräkningsmetoder godkänns i enlighet med artikel 13.2 i direktiv 2014/49/EU.
- 12. Om de behöriga myndigheterna eller de utsedda myndigheterna ansvarar för utarbetandet av beräkningsmetoden bör de tillämpa bestämmelserna i dessa riktlinjer.
- 13. Beräkningsmetoderna bör vara tillämpliga både på förhandsfinansiering och extraordinära ex post-bidrag. Ex post-bidragen bör således beräknas på basis av samma riskindelning som tillämpades för att beräkna de senaste årliga förhandsbidragen.
- 14. Insättningsgarantisystemen bör inhämta de behöriga myndigheternas godkännande innan en beräkningsmetod börjar användas. Insättningsgarantisystemen bör inhämta förnyade godkännanden från de behöriga myndigheterna med de mellanrum som de behöriga myndigheterna anser lämpliga, och under alla omständigheter innan de gör väsentliga förändringar av redan godkända beräkningsmetoder. Icke väsentliga förändringar bör meddelas de behöriga myndigheterna på årlig basis.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (text av betydelse för EES), EUT L 176, 27.06.2013, s. 338.

15. Enligt artikel 15.1 i direktiv 2014/49/EU ska medlemsstaterna kontrollera att filialer som har inrättats på deras territorium av ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför unionen har ett skydd som motsvarar det som föreskrivs i direktiv 2014/49/EU. Om skyddet inte är likvärdigt kan medlemsstaterna, om inte annat följer av artikel 47.1 i direktiv 2013/36/EU, kräva att dessa filialer ska ansluta sig till ett inom medlemsstatens territorium existerande insättningsgarantisystem. Insättningsgarantisystemen är under alla omständigheter skyldiga att ta ut riskbaserade avgifter av deltagarna i enlighet med artiklarna 10 och 13 i direktiv 2014/49/EU.
16. Enligt artikel 47 i direktiv 2013/36/EU ansvarar medlemsstaterna för uppställandet av tillsynskrav för och övervakningen av filialer till kreditinstitut i tredjeland. Många av riskjusteringsmått i dessa riktlinjer är inte tillämpliga på dessa filialer, och följaktligen är det lämpligt att överlåta åt medlemsstaterna att ange riskjustering för dessa i konsekvens med hur de hanteras i den nationella lagstiftningen. Därför omfattas inte filialer till kreditinstitut i tredjeland av dessa riktlinjer.

Avdelning II – Vägledning för utarbetandet av metoder för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem

Del I – Mål för insättningsgarantisystemens avgiftsordningar

17. Avgiftsordningarna bör
 - a. se till att kostnaderna för finansiering av insättningsgarantisystemen i princip bärs av kreditinstituten själva och att den finansiella styrkan hos insättningsgarantisystemen står i proportion till institutens åtaganden,
 - b. se till att målnivån nås under den uppbyggnadstid som anges i artikel 10 i direktiv 2014/49/EU,
 - c. bidra till att minska incitamenten till överdrivet risktagande från de deltagande institutens sida genom att ta ut högre avgifter av institut med större risker. Detta bör också säkerställa att institut som går i konkurs har betalat tillräckliga avgifter i förväg.

Del II – Principer för utarbetande av beräkningsmetoderna

18. Insättningsgarantisystemen, de behöriga myndigheterna och de utsedda myndigheterna bör basera sig på följande principer när de utvecklar eller godkänner metoder för att beräkna avgifter till insättningsgarantisystem.

Princip 1: beräkningsmetoderna bör i så stor utsträckning som möjligt återspegla den ökning av insättningsgarantisystemets åtagande som följer av ett instituts deltagande

19. Varje deltagande institut bör betala en avgift som återspeglar

- sannolikheten för att institutet går i konkurs (det vill säga om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU⁵ om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (direktiv 2014/59/EU),
- de potentiella förlusterna till följd av ett ingripande från insättningsgarantisystemets sida, med beaktande av potentiell utdelning från det fallerande institutets konkursbo.

Princip 2: beräkningsmetoderna bör vara förenliga med den uppbyggnadstid som stipuleras i direktiv 2014/49/EU

20. Enligt artikel 10.2 i direktiv 2014/49/EU ska det ta högst 10 år att nå målnivån. Denna uppbyggnadstid kan förlängas med fyra år om de sammanlagda utbetalningarna överstiger 0,8 % av de garanterade insättningarna. Inom denna tidsperiod bör avgifterna spridas ut så jämnt som möjligt över tiden tills målnivån nås, men med vederbörlig hänsyn tagen till fasen i konjunkturcykeln och den procykliska påverkan avgifterna kan få på de deltagande institutens finansiella ställning.

21. Direktiv 2014/49/EU förhindrar dock inte medlemsstaterna att fastställa högre målnivåer eller ge insättningsgarantisystemen rätt att ta ut förhandsavgifter av de deltagande instituten också efter det att målnivån har nåtts, i syfte att uppnå målet i punkt 17c.

Princip 3: de incitament som avgifterna till insättningsgarantisystemen ger bör anpassas till tillsynskraven

22. För att minska den moraliska risken bör de incitament som insättningsgarantisystemens avgiftsordning ger vara förenliga med tillsynskraven (det vill säga kapital- och likviditetskrav som återspeglar det deltagande institutets risk).

23. Om beräkningsmetoderna utarbetas och kalibreras med hjälp av statistiska och ekonometriska verktyg bör resultaten i fråga om de deltagande institutens risk vara förenliga med de tillsynskrav som är tillämpliga på instituten.

Princip 4: beräkningsmetoderna bör ta hänsyn till banksektorns särdrag och vara förenliga med tillsynssystemet samt redovisnings- och rapporteringsförfarandena i den medlemsstat där insättningsgarantisystemet är inrättat

24. Beräkningsmetoderna bör vara andamålsenliga med beaktande av banksektorns struktur i medlemsstaten. Således bör insättningsgarantisystem i medlemsstater med ett stort antal heterogena institut utarbeta mer sofistikerade beräkningsmetoder och använda en sådan mängd riskklasser (eller en glidande skala) att instituten kan differentieras utifrån sin

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190–348).

riskprofil. Insättningsgarantisystem i medlemsstater där banksektorn är mer homogen bör använda enklare beräkningsmetoder. De riskindikatorer som används i beräkningsmetoden bör under alla omständigheter göra det möjligt för insättningsgarantisystemet att fånga upp skillnaderna mellan institutens riskprofiler och ta vederbörlig hänsyn till deras affärsmodeller.

Princip 5: reglerna för beräkning av avgifterna bör vara objektiva och transparenta

25. Riskbaserade avgiftssystem bör vara objektiva och se till att insättningsinstitut som har likartade egenskaper (i synnerhet när det gäller risk, systemviktighet och affärsmodell) kategoriseras på liknande sätt.
26. Insättningsgarantisystemens avgiftsmetoder bör vara transparenta, lättförståeliga och tydligt beskrivna. Som ett minimum bör den beräkningsgrund och de kriterier som används för att beräkna avgifterna vara transparenta för de deltagande instituten. Insynen hjälper de deltagande instituten att förstå syftet med riskbaserade avgifter och gör systemet förutsägbart för dem.

Princip 6: de data som behövs för att beräkna avgifterna bör inte föranleda orimligt många tillkommande rapporteringskrav

27. Vid beräkningen av avgifterna bör insättningsgarantisystemen så långt möjligt använda uppgifter som de redan har tillgång till eller som omfattas av de deltagande institutens rapporteringskrav till de behöriga myndigheterna. Kraven på att lämna uppgifter för beräkning av avgifterna bör vägas mot målet att undvika att ställa onödigt betungande informationskrav på de deltagande instituten.
28. Insättningsgarantisystemen bör bara begära in uppgifter som inte redan rapporteras regelbundet om dessa behövs för att fastställa den risk som de deltagande instituten utgör för insättningsgarantisystemen.
29. I de fall då insättningsgarantisystemen inte samlar in uppgifter direkt från de deltagande instituten, utan förlitar sig på information som lämnas av de behöriga myndigheterna, bör det finnas antingen lagbestämmelser eller formella arrangemang som säkerställer att de uppgifter som krävs för att administrera avgifterna samlas in och översänds i rätt tid.

Princip 7: konfidentiella uppgifter bör skyddas

30. Insättningsgarantisystemen bör hålla de uppgifter som används för att beräkna avgifterna och som inte är offentliga konfidentiella. Insättningsgarantisystemen bör dock åtminstone offentliggöra en beskrivning av beräkningsmetoden och parametrarna i den formel som används för beräkningen, inklusive riskindikatorerna, men inte nödvändigtvis deras respektive vikter. Däremot bör resultaten av riskklassificeringen och dess komponenter för ett deltagande institut tillhandahållas institutet, men inte offentliggöras.

Princip 8: beräkningsmetoderna bör vara förenliga med relevanta historiska data

31. Om insättningsgarantisystemen har tillgång till relevanta historiska data om instituten bör de använda dessa uppgifter när de kalibrerar och omkalibrerar de parametrar som används vid beräkningen. Historiska data för detta syfte kan omfatta (i) uppgifter om instituts konkurser och situationer där det har varit troligt att institut skulle falla men detta har undvikits genom politiska åtgärder, eller andra händelser där de deltagande instituten har utsatt insättningsgarantisystemet för risker och (ii) uppgifter om utdelning till insättningsgarantisystemets efter sådana händelser.
32. Beräkningsmetoderna bör korrigeras när regelverk har ändrats och efter institutionella förändringar (till exempel ändrade miniminivåer för kapitalkraven).
33. Inför översynen av dessa riktlinjer 2017 bör de behöriga myndigheterna jämföra de resultat som beräkningsmetoderna ger med den riskbedömning de gör inom ramen för gransknings- och utvärderingsprocessen. Denna jämförelse bör göras på ett övergripande sätt (till exempel med hjälp av stickprov). De behöriga myndigheterna bör informera EBA om det sammantagna resultatet av denna jämförelse och observerade avvikelser.

Del III – Obligatoriska faktorer i beräkningsmetoderna

34. Alla metoder för att beräkna riskbaserade avgifter till insättningsgarantisystem ska inbegripa (i) en beräkningsformel, (ii) tröskelvärden för summerade riskvikter, (iii) riskkategorier och centrala riskindikatorer. Dessa faktorer beskrivs i följande punkter.

Faktor 1: beräkningsformel

35. De enskilda deltagande institutens årliga avgifter till insättningsgarantisystemen bör beräknas med hjälp av nedanstående formel:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

där

C_i	=	årlig avgift från deltagande institut 'i'
CR	=	avgiftssats (identisk för alla deltagande institut ett givet år)
ARW_i	=	summerade riskvikter för deltagande institut 'i'
CD_i	=	garanterade insättningar för deltagande institut 'i'
μ	=	justeringskoefficient (identisk för alla deltagande institut ett givet år)

(a) Avgiftssats (CR)

36. Avgiftssatsen är den procentsats som ska betalas av ett deltagande institut som har en summerad riskvikt (ARW) på 100 % (det vill säga med antagandet att ingen riskdifferentiering görs) för att den årliga målnivån ska nås. Under den inledande perioden bör kalibreringen av avgiftssatsen göras så att målnivån nås och de årliga avgifterna sprids ut så jämnt som möjligt över tiden.

37. Den årliga målnivån bör minst fastställas genom att de finansiella medel som insättningsgarantisystemet behöver ta in för att nå målnivån divideras med det antal år som återstår av uppbyggnadsperioden till målnivån. Detta begränsar dock inte medlemsstaternas möjlighet att fortsätta ta ut ex-ante avgifter efter att målnivån uppnåtts.
38. I linje med artikel 10.2 fjärde stycket i direktiv 2014/49/EU måste insättningsgarantisystemet eller den utsedda myndigheten när den årliga målnivån för avgiftsuttaget fastställs också ta hänsyn till fasen i konjunkturcykeln och till de pro-cykliska konsekvenserna avgiften kan få på de deltagande institutens finansiella ställning. Den cykliska justering som uppnås genom att öka eller minska den årliga målnivån bör vara sådan att man undviker att ta in överdrivet höga avgifter under lågkonjunkturer och samtidigt möjliggör en snabbare uppbyggnad av insättningsgarantifonden under högkonjunkturer. Den cykliska justeringen bör ta hänsyn till den riskanalys som görs av relevanta utsedda makrotillsynsmyndigheter och återspegla de aktuella ekonomiska förhållandena samt utsikterna på medellång sikt, eftersom ihållande ekonomiska svårigheter inte nödvändigtvis rättfärdigar låga avgifter i all oändlighet. De behöriga myndigheter som har antagit egna riskbaserade metoder i enlighet med artikel 13.2 i direktiv 2014/49/EU kan behöva ändra = beräkningsmetoden så att den korrekt återspeglar den konjunkturutveckling som har ägt rum sedan metoden först godkändes. Den cykliska justeringen kan också ta hänsyn till den förväntade utvecklingen av den garanterade insättningsbasen.
39. Insättningsgarantisystemet bör fastställa avgiftssatsen årligen genom att dividera den årliga målnivån med summan av de garanterade insättningarna hos alla deltagande institut.
40. Om uppgifter från vissa institut behöver uppdateras efter det att avgiftsuttaget genomförts (till exempel för att korrigera redovisningsfel) bör insättningsgarantisystemet kunna skjuta fram denna justering till nästa avgiftsuttag.

Ruta 1 – Exempel: Effekter av förändringar av beloppet för garanterade insättningar (CD) på målnivån, den årliga målnivån och avgiftssatsen (CR)

Nedanstående tabell visar hur de garanterade insättningsbeloppen har utvecklats för alla institut som är anslutna till ett visst insättningsgarantisystem över fyra på varandra följande år. Den visar de motsvarande målnivåerna för insättningsgarantisystemets medel beräknade på basis av aktuella garanterade insättningsbelopp.

År	Garanterade insättningar (CD)(MEUR)	Målnivå (CD × 0,8 %)(MEUR)
År 20X1	1 000 000	8 000
År 20X2	1 200 000	9 600
År 20X3	1 300 000	10 400
År 20X4	1 100 000	8 800

Den årliga målnivån och avgiftssatsen (CR) för varje år bör beräknas enligt nedan, på basis av följande antaganden:

- År 20X1 börjar insättningsgarantisystemet ta in ex-ante avgifter från de deltagande

instituten i syfte att nå målnivån inom 10 år.

- Avgifterna ska spridas ut så jämnt som möjligt över 10 år.
- De avgifter som insättningsgarantisystemet tar in varje år är lika med den fastställda målnivån för detta år.

År 20X1

Årlig målnivå₁ = $1/10 \times \text{målnivå}_1 = 1/10 \times 8\,000 \text{ EUR} = 800 \text{ EUR}$

$CR_1 = \text{Årlig målnivå}_1 / CD_1 = 800 \text{ EUR} / 1\,000\,000 \text{ EUR} = 0,00080 = 0,080 \%$

Vid utgången av år 20X1 uppgår insättningsgarantisystemets tillgängliga medel till 800 EUR.

År 20X2

Årlig målnivå₂ = $1/9 \times (\text{målnivå}_2 - \text{redan tillgängliga medel i insättningsgarantisystemet}) = 1/9 \times (9\,600 \text{ EUR} - 800 \text{ EUR}) = 8\,800 \text{ EUR} / 9 = 978 \text{ EUR}$

$CR_2 = \text{Årlig målnivå}_2 / CD_2 = 978 \text{ EUR} / 1\,200\,000 \text{ EUR} = 0,00081 = 0,081 \%$

Vid utgången av år 20X2 uppgår insättningsgarantisystemets tillgängliga medel till 1 778 EUR (= 800 EUR + 978 EUR).

År 20X3

Årlig målnivå₃ = $1/8 \times (\text{målnivå}_3 - \text{redan tillgängliga medel i insättningsgarantisystemet}) = 1/8 \times (10\,400 \text{ EUR} - 1\,778 \text{ EUR}) = 8\,622 \text{ EUR} / 8 = 1\,078 \text{ EUR}$

$CR_3 = \text{Årlig målnivå}_3 / CD_3 = 1\,078 \text{ EUR} / 1\,300\,000 \text{ EUR} = 0,00083 = 0,083 \%$

Vid utgången av år 20X3 uppgår insättningsgarantisystemets tillgängliga medel till 2 856 EUR (= 1 778 EUR + 1 078 EUR).

År 20X4

Årlig målnivå₄ = $1/7 \times (\text{målnivå}_4 - \text{redan tillgängliga medel i insättningsgarantisystemet}) = 1/7 \times (8\,800 \text{ EUR} - 2\,856 \text{ EUR}) = 5\,944 \text{ EUR} / 7 = 849 \text{ EUR}$

$CR_4 = \text{Årlig målnivå}_4 / CD_4 = 849 \text{ EUR} / 1\,100\,000 \text{ EUR} = 0,00077 = 0,077 \%$

Vid utgången av år 20X4 uppgår insättningsgarantisystemets tillgängliga medel till 3 705 EUR (= 2 856 EUR + 849 EUR).

(b) Summerad riskvikt (ARW)

41. Den summerade riskvikten för ett deltagande institut 'i' (ARW_i) bör sättas på basis av detta instituts sammanlagda riskpoäng (ARS_i).
42. ARS_i beräknas genom att summera riskpoängen för alla enskilda indikatorer med justering för lämpliga indikatorvikter. Två olika metoder för att beräkna ARS_i och tilldela ett deltagande institut en ARW_i på basis av dess ARS_i är "intervallmetoden" och "glidande skalmetoden", vilka beskrivs närmare i bilaga 1. Insättningsgarantisystemen bör ta hänsyn till särdragen hos de nationella banksektorerna och graden av heterogenitet mellan instituten när de väljer beräkningsmetod.

(c) Justeringskoefficient (μ)

43. Enligt artikel 10.2 i direktiv 2014/49/EU ska de tillgängliga finansiella medlen i ett insättningsgarantisystem efter en tioårsperiod åtminstone nå upp till den målnivå som anges i direktiv 2014/49/EU. I linje med den princip som beskrivs i punkt 20 bör avgifterna spridas ut så jämnt som möjligt över tiden tills målnivån nås, men med vederbörlig hänsyn tagen till fasen i konjunkturcykeln och avgifternas procykliska påverkan på institutens finansiella ställning.
44. Om summan av de årliga avgifterna från alla deltagande institut bara bygger på CD_i , ARW_i och den fasta avgiftssatsen (CR) kan avgiftsbeloppet under ett givet år bli högre eller lägre än den årliga målnivån för detta år. För att råda bot på denna avvikelse bör en justeringskoefficient (μ) användas. Koefficienten bör modifiera det totala avgiftsbeloppet (C) så att den årliga målnivån nås när de totala avgifterna annars skulle ha varit för höga eller för låga.

Ruta 2 – Exempel på tillämpning av beräkningsformeln

I illustrativt syfte genomförs beräkningarna i detta exempel för en medlemsstat A år 2X01. I denna medlemsstat finns det bara tre kreditinstitut och ett insättningsgarantisystem, och de totala garanterade insättningarna uppgår till 1 500 000 EUR. Vi antar att år 2X01 är det första år då insättningsgarantisystemet i medlemsstat A tar in ex-ante avgifter från instituten i syfte att nå målnivån 0,8 % av garanterade insättningar inom 10 år (det vill säga senast år 2X11). I linje med kravet på att avgifterna ska spridas ut så jämnt som möjligt bör därför den årliga målnivån för avgiftsuttaget, vilken motsvarar de totala årliga avgifterna (C) från alla institut i medlemsstat A år 2X01, vara cirka 1/10 av målnivån. I sådant fall uppgår avgiftssatsen (CR) till 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8\%$). De totala årliga avgifterna för år 2X01 bör beräknas enligt följande: $C = 1\,500\,000\text{ EUR} \times (0,0008) = 1\,200\text{ EUR}$.

Nedanstående tabell visar fördelningen av de totala garanterade insättningarna och institutens avgifter före riskjustering i medlemsstat A år 2X01.

Avgifter före riskjustering i medlemsstat A år 2X01

Institut	Garanterade insättningar (EUR)	Avgifter före riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	160 (= 200,000 × 0.0008)
Institut 2	400,000	320 (= 400,000 × 0.0008)
Institut 3	900,000	720 (= 900,000 × 0.0008)
Summa	1,500,000	1,200 (= 1,500,000 × 0.0008)

Medlemsstat A använder en metod för att beräkna riskbaserade avgifter som bygger på fyra olika riskklasser med olika summerade riskvikter (ARW) enligt följande: 75 % för de institut som har den lägsta riskprofilen, 100 % för institut med genomsnittlig riskprofil, 120 % för institut med hög risk och 150 % för de institut som har högst risk.

Följande formel används för att beräkna de årliga avgifterna för enskilda institut 'i':

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Scenario 1: institut med relativt hög risk år 2X01

I scenario 1 uppgår ARW_i för institut 1, 2 och 3 till 75 %, 150 % respektive 120 %. Om endast den riskjusterande faktorn tillämpas på ARW blir de totala årliga avgifterna från alla institut i medlemsstat A 1 464 EUR, vilket är mer än det planerade årliga avgiftsbeloppet (1 200 EUR) vilket framgår av tabellen nedan.

Avgifter efter riskjustering i medlemsstat A år 2X01 i scenario 1

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Avgifter efter riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Institut 2	400,000	150%	480 (= 400,000 × 0.0008 × 1.50)
Institut 3	900,000	120%	864 (= 900,000 × 0.0008 × 1.20)
Summa	1,500,000		1,464

Därför bör en justeringskoefficient μ användas för att säkerställa att de totala årliga avgifterna (det vill säga summan av de individuella avgifterna) uppgår till 1/10 av målnivån. I detta fall kan justeringskoefficienten för alla institut beräknas till $\mu_1 = 1\,200 \text{ EUR} / 1\,464 \text{ EUR} = 0,82$. De beräknade riskjusterade avgifterna efter användning av justeringskoefficienten visas i tabellen nedan.

Korrigerade avgifter efter riskjustering i medlemsstat A år 2X01 i scenario 1

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Avgifter efter riskjustering (EUR)	Justeringskoefficient μ_i	Slutliga avgifter efter riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	75%	120	0.82	98 (= 120 × 0.82)
Institut 2	400,000	150%	480	0.82	394 (= 480 × 0.82)
Institut 3	900,000	120%	864	0.82	708 (= 864 × 0.82)
Summa	1,500,000		1,464		1,200

Scenario 2: institut med relativt låg risk år 2X01

I scenario 2 uppgår ARW_i för institut 1, 2 och 3 till 75 %, 120 % respektive 75 %. Om endast den riskjusterande faktorn (ARW) tillämpas blir de totala årliga avgifterna från alla institut i medlemsstat A 1 044 EUR, vilket är mindre än det planerade årliga avgiftsbeloppet (1 200 EUR).

Avgifter efter riskjustering i medlemsstat A år 2X01 i scenario 2

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Avgifter efter riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Institut 2	400,000	120%	384 (= 400,000 × 0.0008 × 1.20)
Institut 3	900,000	75%	540 (= 900,000 × 0.0008 × 0.75)
Summa	1,500,000		1,044

Justeringskoefficienten μ tillämpas så att de totala årliga avgifterna blir lika med 1/10 av målnivån. I detta scenario kan justeringskoefficienten för alla institut beräknas till $\mu_2 = 1\,200 \text{ EUR}/1\,044 \text{ EUR} = 1,15$. Eftersom summan av de riskjusterade avgifterna är lägre än den årliga målnivån är justeringskoefficienten större än 1.

Korrigerade avgifter efter riskjustering i medlemsstat A år 2X01 i scenario 2

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Avgifter efter riskjustering (EUR)	Justeringskoefficient μ_i	Slutliga avgifter efter riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	75%	120	1.15	138 (= 120 × 1.15)
Institut 2	400,000	120%	384	1.15	442 (= 384 × 1.15)
Institut 3	900,000	75%	540	1.15	620 (= 540 × 1.15)
Summa	1,500,000		1,044		1,200

Scenario 3: årlig målnivå justerad för att återspegla den makroprudentiella miljön

I scenario 3 uppgår ARW_i för institut 1, 2 och 3 till 75 %, 150 % respektive 120 %. Finansmarknaden i medlemsstat A är volatil, vilket har lett till ökade kreditförluster för instituten, inte enbart i ett visst segment utan i hela banksystemet. Man har beslutat att sänka den årliga målnivån för att inte sprida effekterna till övriga deltagare i insättningsgarantisystemet. Den årliga målnivån för år 2X01 sätts till 75 % av 1/10 av den totala målnivån, och blir alltså 900 EUR (1 200 EUR × 0,75). Således uppgår avgiftssatsen i detta fall till 0,0006 (CR = (1/10 × 0,75) × 0,8 %).

Avgifter efter riskjustering i medlemsstat A år 2X01 i scenario 3

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Avgifter efter riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	75%	90 (= 200,000 × 0.0006 × 0.75)
Institut 2	400,000	150%	360 (= 400,000 × 0.0006 × 1.50)
Institut 3	900,000	120%	648 (= 900,000 × 0.0006 × 1.20)
Summa	1,500,000		1,098

Justeringskoefficienten μ tillämpas så att de totala årliga avgifterna blir lika med 75 % av 1/10 av målnivån. I detta scenario kan justeringskoefficienten för alla institut beräknas till $\mu_3 = 900 \text{ EUR}/1\,098 \text{ EUR} = 0,82$. De beräknade riskjusterade avgifterna efter användning av justeringskoefficienten μ_3 visas i tabellen nedan.

Korrigerade avgifter efter riskjustering i medlemsstat A år 2X01 i scenario 3

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Avgifter efter riskjustering (EUR)	Justeringskoefficient μ_i	Slutliga avgifter efter riskjustering (EUR)
Institut 1	200,000	75%	90	0.82	74 (= 90 × 0.82)
Institut 2	400,000	150%	360	0.82	295 (= 360 × 0.82)
Institut 3	900,000	120%	648	0.82	531 (= 648 × 0.82)
Summa	1,500,000		1,098		900

Justeringskoefficienten μ kan fastställas efter det att alla deltagande institut har delats in i riskklasser och åsatts summerade riskvikter (som återspeglar deras riskprofiler). Om uppgifter som används för riskklassificeringen från somliga institut behöver uppdateras (till exempel för att korrigera redovisningsfel från föregående rapportperioder) bör insättningsgarantisystemet kunna skjuta upp denna justering till nästa avgiftsuttag. I praktiken innebär detta att om ett institut till exempel har betalat för låg avgift till följd av att felaktiga data har använts kommer dess nästa avgift att inkludera det saknade beloppet från föregående år (år 1) och det korrekta beloppet för innevarande år (år 2). I det här scenariot har alla de övriga instituten betalat mer än de borde år 1, vilket innebär att deras avgifter för år 2 justeras för att ta hänsyn till överskottet från år 1.

Faktor 2: Tröskelvärden för summerade riskvikter (ARW)

45. För att minska moral hazardrisken bör ARW återspegla skillnaderna mellan de deltagande institutens riskexponering. Om beräkningsmetoden använder riskklasser med olika ARW ("intervallmetoden") bör varje riskklass åsättas specifika ARW-värden. Om den "glidande skalmetoden" används i stället för ett fast antal riskklasser bör övre och nedre gränser för ARW fastställas.
46. Det lägsta ARW bör vara 50 %–75 % och det högsta 150 %–200 %. Om det kan visas att intervallet 50 %–200 % inte i tillräcklig utsträckning återspeglar skillnaderna mellan de deltagande institutens affärsmodeller och riskprofiler och skulle skapa moral hazardrisker genom att gruppera deltagande institut med mycket olika riskprofiler i en grupp kan ett större intervall användas.
47. Insättningsgarantisystemen bör sträva efter att matcha ARW med den sammanlagda riskpoängen (ARS) på ett sådant sätt att de deltagande instituten kan fördelas till de lägsta och högsta ARW och de olika riskklasserna kan fyllas. Insättningsgarantisystemen bör undvika att kalibrera modellen på ett sådant sätt att nästan alla deltagande institut hamnar i samma riskklass (till exempel klassen för institut med en genomsnittlig riskprofil) trots att de har vitt skilda riskprofiler. Det betyder emellertid inte att insättningsgarantisystemen nödvändigtvis måste utnyttja hela intervallet varje år, och fördela instituten på de ARW som utgör de lägsta och högsta punkterna i intervallet.

Faktor 3: Riskkategorier och centrala riskindikatorer

Riskindikatorer

48. Beräkningen av summerad riskvikt (ARW_i) för ett enskilt deltagande institut bör basera sig på en uppsättning riskindikatorer ur var och en av följande riskkategorier:
 - a. Kapital
 - b. Likviditet och finansiering
 - c. Tillgångskvalitet
 - d. Affärsmodell och styrning

e. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet

49. Beräkningsmetoden bör inkludera de centrala riskindikatorer som beskrivs i tabell 1 för varje kategori. I undantagsfall kan de behöriga myndigheterna utesluta en central indikator, eller medge att insättningsgarantisystemet utesluter den, för vissa typer av institut om det kan visas att denna indikator inte är tillgänglig till följd av dessa instituts rättsliga karaktär eller tillsynsordningarna för dem.
50. Om de behöriga myndigheterna eller insättningsgarantisystemet tar bort en central riskindikator för en viss typ av institut bör de sträva efter att använda en lämplig ersättare för denna. De bör se till att de risker som institutet medför för systemet återspeglas i de övriga indikatorer som används. De bör också ta hänsyn till behovet av att åstadkomma lika villkor för andra institut för vilka den uteslutna indikatorn är tillgänglig.
51. Riskkategorierna och de centrala riskindikatorerna beskrivs i tabell 1 nedan. De centrala riskindikatorerna beskrivs också närmare i bilaga 2.

Tabell 1. Riskkategorier och centrala riskindikatorer

Riskkategori	Beskrivning av riskkategorier och centrala riskindikatorer
A. Sannolikhet för konkurs	
1. Kapital	<p>Kapitalindikatorerna återspeglar institutets förmåga att absorbera förluster. Ett stort kapital tyder på att institutet har större förmåga att absorbera förluster internt (mildrar de risker som följer av institutets högriskprofil) och minskar därmed sannolikheten för konkurs. Därför bör institut med högre värden på kapitalindikatorerna bidra mindre till insättningsgarantisystemet.</p> <p>Centrala indikatorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bruttosoliditet⁶ - Kapitaltäckningsgrad eller kärnprimärkapitalkvot
2. Likviditet och finansiering	<p>Indikatorerna för likviditet och finansiering mäter institutets förmåga att fullgöra sina skyldigheter på kort och lång sikt inom stipulerad tid utan att detta påverkar dess finansiella ställning negativt. Låg likviditet visar att det finns en risk att institutet inte kan fullgöra sina nuvarande och framtida, förväntade eller oväntade, skyldigheter i fråga om kassaflöde och ställande av säkerheter.</p> <p>Centrala indikatorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Likviditetstäckningsgrad⁷ - Stabil nettofinansieringskvot⁸

⁶ Kvoten mellan primärkapital och totala tillgångar bör användas tills det finns en gällande definition av bruttosoliditet enligt förordning (EU) nr 575/2013.

⁷ Tills de åtgärder som anges i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas fullt ut bör en nationell definition av likviditetsgraden, såsom likvida tillgångar/totala tillgångar, användas om en sådan finns.

⁸ Denna kvot bör användas när det finns en gällande definition av den enligt förordning (EU) nr 575/2013.

3. Tillgängskvalitet	<p>Indikatorerna på tillgängskvalitet visar i vilken utsträckning institutet väntas åsamkas kreditförluster. Stora kreditförluster kan leda till finansiella problem som ökar sannolikheten för att institutet går i konkurs. En hög andel nödlidande lån tyder till exempel på högre sannolikhet för att institutet åsamkas betydande förluster och att insättningsgarantisystemet därför måste ingripa. Således är högre avgifter till systemet motiverade.</p> <p>Central indikator:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Andel nödlidande lån
4. Affärsmodell och styrning	<p>Denna riskkategori avser riskerna med institutets aktuella affärsmodell och strategiska planer och återspeglar kvaliteten på institutets interna styrning och kontroll.</p> <p>Indikatorerna för affärsmodellen kan till exempel vara relaterade till lönsamhet, balansräkningens utveckling och exponeringens koncentration.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Lönsamhetsindikatorerna ger information om det deltagande institutets förmåga att generera vinster. Låg lönsamhet eller förluster indikerar att institutet kan få finansiella problem som kan leda till konkurs. Höga och ohållbara vinster kan emellertid också vara tecken på förhöjd risk. För att undvika mätningar vid specifika tidpunkter bör lönsamhetsindikatorerna beräknas som genomsnitt under minst en tvåårsperiod. På så sätt minskar de procykliska effekterna och intäktskällornas hållbarhet återspeglas mer korrekt. För institut som har ålagts begränsningar av sin lönsamhet genom nationella lagar eller sina egna stadgar kan denna indikator åsidosättas eller kalibreras utifrån institutets jämförelsegrupp med institut som har liknande restriktioner. – Indikatorerna för balansräkningens utveckling kan ge information om potentiellt orimliga ökning av totala tillgångar eller av vissa portföljer eller segment. Dessa indikatorer kan också inkludera ett mått på riskviktade tillgångar i förhållande till totala tillgångar. – Koncentrationsindikatorerna kan ge information om överdrivna sektoriella eller geografiska koncentrationer av institutets exponeringar. <p>Andra möjliga typer av riskindikatorer i denna kategori är indikatorer som mäter den ekonomiska effektiviteten eller känsligheten för marknadsrisk, eller marknadsbaserade indikatorer.</p> <p>Styrningsindikatorerna för in kvalitativa faktorer i riskklassificeringen av instituten i syfte att återspegla kvaliteten på den interna styrningen. Kvalitativa indikatorer kan basera sig på inspektioner som insättningsgarantisystemet utför på plats och utanför instituten, särskilda enkäter som insättningsgarantisystemet tar fram i detta syfte och/eller en heltäckande bedömning av institutens interna styrning som den återspeglas i gransknings- och utvärderingsprocessen.</p> <p>Centrala indikatorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Riskviktade tillgångar/totala tillgångar - Avkastning på totalt kapital

B. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	<p>Denna riskkategori utvisar risken för att ett insättningsgarantisystem åsamkas förluster om ett deltagande institut går i konkurs. Den utsträckning i vilken institutets tillgångar är intecknade⁹ är särskilt betydelsefull, eftersom pantsättning minskar utsikterna att insättningsgarantisystemet ska kunna återvinna det utbetalda beloppet från institutets konkursbo.</p> <p>Central indikator:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Icke intecknade tillgångar/garanterade insättningar

Andra riskindikatorer

52. Vid sidan av de centrala riskindikatorerna kan insättningsgarantisystemet lägga till riskindikatorer som är relevanta för fastställandet av de deltagande institutens riskprofil.
53. Dessa tillkommande riskindikatorer bör delas in i de riskkategorier som anges i tabell 1. De bör endast läggas in i kategorin Affärsmodell och styrning om de inte stämmer överens med beskrivningen av någon annan riskkategori.
54. Varje insättningsgarantisystem bör fastställa egna riskindikatorer som återspeglar skillnaderna mellan de deltagande institutens riskprofiler. I bilaga 3 finns exempel på kompletterande kvantitativa och kvalitativa riskindikatorer med detaljerade beskrivningar.

Vikter för riskindikatorer och kategorier

55. Summan av de vikter som åsätts riskindikatorerna i metoden för beräkning av avgifterna till insättningsgarantisystemet bör uppgå till 100 %.
56. När vikter åsätts specifika riskindikatorer bör de minimivikter för riskkategorierna och de centrala riskindikatorerna som anges i tabell 2 bibehållas.

Tabell 2. Minimivikter för riskkategorier och centrala riskindikatorer

Riskkategorier och centrala riskindikatorer	Minimivikt
1. Kapital	18 %
1.1. Bruttosoliditet	9 %
1.2. Kapitaltäckningsgrad eller kärnprimärkapitalkvot	9 %
2. Likviditet och finansiering	18 %
2.1. Likviditetstäckningsgrad	9 %
2.2. Stabil nettofinansieringskvot	9 %

⁹ I EBA:s riktlinjer om upplysningar om intecknade och icke intecknade tillgångar definieras intecknade tillgångar som tillgångar som har ställts som pant eller på något sätt använts som säkerhet eller kreditförstärkning i transaktioner i eller utanför balansräkningen som inte utan hinder kan dras tillbaka (till exempel för att ställas som pant för finansieringsändamål).

3. Tillgångskvalitet	13 %
3.1. Andel nödlidande lån	13 %
4. Affärsmodell och styrning	13 %
4.1. Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5 %
4.2. Avkastning på totalt kapital	6,5 %
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	13 %
5.1. Icke intecknade tillgångar/garanterade insättningar	13 %
Summa	75 %

57. Summan av de minimivikter för riskkategorier och centrala riskindikatorer som anges i dessa riktlinjer uppgår till 75 % av de totala vikterna. Insättningsgarantisystemen bör fördela återstående 25 % mellan de riskkategorier som anges i tabell 1.
58. Insättningsgarantisystemen bör fördela dessa flexibla 25 % av vikterna mellan de kompletterande riskindikatorerna och/eller genom att öka minimivikterna för de centrala riskindikatorerna så att följande villkor är uppfyllda:
- Minimivikterna för riskkategorier och centrala riskindikatorer bibehålls
 - Om endast centrala riskindikatorer används i beräkningsmetoden bör de flexibla 25 % av vikterna fördelas mellan riskkategorierna på följande sätt: Kapital 24 %, Likviditet och finansiering 24 %, Tillgångskvalitet 18 %, Affärsmodell och styrning 17 % och Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet 17 %.
 - Vikterna på eventuella kompletterande indikatorer eller en ökad vikt för en central riskindikator bör inte överstiga 15 %, med undantag för tillkommande kvalitativa riskindikatorer som utvisar resultatet av en heltäckande bedömning av det deltagande institutets riskprofil och styrning (inkluderade i riskkategorin Affärsmodell och styrning) samt de fall som anges i punkt **▼C1** 59. **▼O**
59. Om en central indikator inte används bör minimivikten för den andra centrala riskindikatorn i samma riskkategori uppgå till hela minimivikten för denna riskkategori.
60. När det endast finns en central indikator i en kategori och denna indikator inte används bör den ersättas av en faktor med samma minimivikt som den centrala indikatorn.

Ruta 3 – Exempel på flexibel fördelning av 25 % vikt mellan riskkategorier och centrala riskindikatorer

Scenario 1

Alla centrala riskindikatorer används och inga kompletterande indikatorer ingår i beräkningsmetoden. Den flexibla vikten på 25 % fördelas mellan de centrala riskindikatorerna på ett sådant sätt att förhållandet mellan riskkategoriernas och de centrala riskindikatorernas minimivikter bibehålls (till exempel åsätts kapitalet en ytterligare vikt på 6 % = 25 % × (18 %/75 %)).

Riskindikator	Minimivikt (1)	Flexibel vikt (2)	Slutlig vikt (1) + (2)
1. Kapital	18 %	6 %	24 %
1.1. Bruttosoliditet	9 %	3 %	12 %
1.2. Kapitaltäckningsgrad eller kärnprimärkapitalkvot	9 %	3 %	12 %
2. Likviditet och finansiering	18 %	6 %	24 %
2.1. Likviditetstäckningsgrad	9 %	3 %	12 %
2.2. Stabil nettofinansieringskvot	9 %	3 %	12 %
3. Tillgängskvalitet	13 %	5 %	18 %
3.1. Andel nödlidande lån	13 %	5 %	18 %
4. Affärsmodell och styrning	13 %	4 %	17 %
4.1. Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5 %	2 %	8,5 %
4.2. Avkastning på totalt kapital	6,5 %	2 %	8,5 %
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	13 %	4 %	17 %
5.1. Icke in-tecknade tillgångar/garanterade insättningar	13 %	4 %	17 %
Summa	75 %	25 %	100 %

Scenario 2

En av de centrala riskindikatorerna (stabil nettofinansieringskvot) är inte tillgänglig under en övergångsperiod och inga kompletterande riskindikatorer ingår i beräkningsmetoden. Likviditetstäckningsgraden skulle då ha en minimivikt på 18 % – den totala vikten för riskkategorin Likviditet och finansiering (9 % + 9 %) ökad med ytterligare 6 % till 24 %, den maximala vikten för denna kategori enligt punkt 57. Återstående vikt bör fördelas mellan riskindikatorerna på liknande sätt som i scenario 1.

Riskindikator	Minimivikt (1)	Flexibel vikt (2)	Slutlig vikt (1) + (2)
1. Kapital	18 %	6 %	24 %

1.1. Bruttosoliditet	9 %	3 %	12 %
1.2. Kapitaltäckningsgrad eller kärnprimärkapitalkvot	9 %	3 %	12 %
2. Likviditet och finansiering	18 %	6 %	24 %
2.1. Likviditetstäckningsgrad	9 %	+ (6 % + 9 %)	24 %
2.2. Stabil nettofinansieringskvot	9 %	-9 %	-
3. Tillgångskvalitet	13 %	5 %	18 %
3.1. Andel nödlidande lån	13 %	5 %	18 %
4. Affärsmodell och styrning	13 %	4 %	17 %
4.1. Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5 %	2 %	8,5 %
4.2. Avkastning på totalt kapital	6,5 %	2 %	8,5 %
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	13 %	4 %	17 %
5.1. Icke intecknade tillgångar/garanterade insättningar	13 %	4 %	17 %
Summa	75 %	25 %	100 %

Scenario 3

Alla centrala riskindikatorer används i beräkningsmetoden, men insättningsgarantisystemet vill öka vikten för en central indikator (bruttosoliditet) med 5 % eftersom denna indikator anses vara mycket effektiv när det gäller att förutse svårigheter hos de deltagande instituten. Dessutom har insättningsgarantisystemet för avsikt att använda två kompletterande riskindikatorer (en med vikten 3 % i riskkategorin Tillgångskvalitet och en med vikten 5 % i riskkategorin Affärsmodell och styrning). Återstående 12 % av den flexibla vikten fördelas mellan de övriga centrala riskindikatorerna på ett sådant sätt att förhållandet mellan dessa riskindikatorers minimivikter bibehålls.

Riskindikator	Minimivikt (1)	Flexibel vikt (2)		Slutlig vikt (1) + (2)
1. Kapital	18 %	5 %	+3 %	26 %
1.1. Bruttosoliditet	9 %	5 %		14 %
1.2. Kapitaltäckningsgrad eller kärnprimärkapitalkvot	9 %		3 %	12 %
2. Likviditet och finansiering	18 %		3 %	21 %
2.1. Likviditetstäckningsgrad	9 %		1,5 %	10,5 %
2.2. Stabil nettofinansieringskvot	9 %		1,5 %	10,5 %
3. Tillgångskvalitet	13 %	3 %	2 %	18 %
3.1. Andel nödlidande lån	13 %		2 %	15 %
3.2. Kompletterade riskindikator (1)	-	3 %		3 %
4. Affärsmodell och styrning	13 %	5 %	2 %	20 %
4.1. Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5 %		1 %	7,5 %

4.2. Avkastning på totalt kapital	6,5 %		1 %	7,5 %
4.3. Kompletterade riskindikator (2)	-	5 %		5 %
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	13 %		2 %	15 %
5.1. Icke intecknade tillgångar/garanterade insättningar	13 %		2 %	15 %
Summa	75 %	13 %	12 %	100 %

Scenario 4

Alla riskindikatorer används i beräkningsmetoden, men insättningsgarantisystemet vill använda ytterligare fem indikatorer (en vardera i riskkategorierna Kapital, Tillgångskvalitet och Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet och två i riskkategorin Affärsmodell och styrning). Riskindikatorernas vikter anges i den sista kolumnen i tabellen nedan.

Riskindikator	Minimivikt (1)	Flexibel vikt (2)	Slutlig vikt (1) + (2)
1. Kapital	18 %	5 %	23 %
1.1. Bruttosoliditet	9 %		9 %
1.2. Kapitaltäckningsgrad eller kärnprimärkapitalkvot	9 %		9 %
1.3. Kompletterade riskindikator (1)	-	5 %	5 %
2. Likviditet och finansiering	18 %		18 %
2.1. Likviditetstäckningsgrad	9 %		9 %
2.2. Stabil nettofinansieringskvot	9 %		9 %
3. Tillgångskvalitet	13 %	5 %	18 %
3.1. Andel nödlidande lån	13 %		13 %
3.2. Kompletterade riskindikator (2)	-	5 %	5 %
4. Affärsmodell och styrning	13 %	10 %	23 %
4.1. Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5 %		6,5 %
4.2. Avkastning på totalt kapital	6,5 %		6,5 %
4.3. Kompletterade riskindikator (3)	-	5 %	5 %
4.4. Kompletterade riskindikator (4)	-	5 %	5 %
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	13 %	5 %	18 %
5.1. Icke intecknade tillgångar/garanterade insättningar	13 %		13 %
5.3. Kompletterade riskindikator (5)	-	5 %	5 %
Summa	75 %	25 %	100 %

Krav på riskindikatorer

61. De riskindikatorer som används i beräkningsmetoden bör fånga upp ett tillräckligt brett spektrum av riskkällor.
62. De valda riskindikatorerna bör vara förenliga med bästa metoder för riskhantering och befintliga tillsyns krav.

63. Riskindikatorernas värden bör beräknas för varje deltagande institut på bolagsnivå.
64. Riskindikatorernas värden bör emellertid beräknas på koncernnivå om medlemsstaten utnyttjar den möjlighet som artikel 13.1 i direktiv 2014/49/EU ger att tillåta att den centrala företagsenheten och alla kreditinstitut som är permanent underställda denna centrala företagsenhet som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 575/2013 som helhet omfattas av den gruppbaseade riskviktning som har fastställts för den centrala företagsenheten och dess underställda kreditinstitut.
65. Om ett deltagande institut har beviljats ett undantag från att uppfylla kapital- och/eller likviditetskraven på bolagsnivå i enlighet med artiklarna 7, 8 eller 21 i förordning (EU) 575/2013 bör motsvarande kapital- och likviditetsindikatorer beräknas på konsoliderad eller semikonsoliderad nivå.
66. Vid beräkningen av riskindikatorernas värden för en given period bör insättningsgarantisystemen använda sig av
- värdet vid utgången av perioden (till exempel den i resultaträkningen för året redovisade nettovinsten per den 31 december) när det gäller poster i resultaträkningen och
 - genomsnittet av värdet vid rapportperiodens början och slut (till exempel genomsnittet av de totala tillgångarnas värde den 1 januari och den 31 december ett givet år) när det gäller poster i balansräkningen.

Del IV – Valfria faktorer i beräkningsmetoderna

(i) *Minimiavgift*

67. Enligt artikel 13.1 i direktiv 2014/49/EU får medlemsstaterna besluta att kreditinstitut ska betala en minimiavgift, oavsett beloppet på deras garanterade insättningar.
68. Om en medlemsstat utnyttjar möjligheten att låta de deltagande instituten betala en minimiavgift oavsett beloppet på deras garanterade insättningar bör följande modifierade beräkningsformel användas för att beräkna de enskilda avgifterna:

- a. I de fall då minimiavgifterna betalas av alla deltagande institut vid sidan av de riskbaserade avgifterna:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- b. I de fall då minimiavgifterna endast betalas av de deltagande institut vilkas årliga riskbaserade avgifter beräknade med hjälp av standardformeln (som beskrivs i punkt 35) skulle understiga beloppet för minimiavgifterna:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

där

- C_i = årlig avgift från deltagande institut 'i'
- MC = minimiavgift
- CR = avgiftssats (som tillämpas för alla deltagande institut ett givet år)

- ARW_i = summerade riskvikter för deltagande institut 'i'
 CD_i = garanterade insättningar för deltagande institut 'i'
 μ = justeringskoefficient (som tillämpas för alla deltagande institut ett givet år)

69. När de behöriga myndigheterna och de utsedda myndigheterna fastställer en minimiavgift bör de ta vederbörlig hänsyn till den moral hazardrisk som följer av fastställandet av fasta avgifter och risken att skapa hinder för inträde på marknaden för banktjänster.

(ii) Reducerade avgifter för institut som deltar i ett institutionellt skyddssystem som är åtskilt från insättningsgarantisystemet

70. Enligt artikel 13.1 i direktiv 2014/49/EU får medlemsstater besluta att deltagare i ett institutionellt skyddssystem ska betala lägre avgifter till insättningsgarantisystemet. Som framgår av skäl 12 i direktiv 2014/49/EU har denna möjlighet införts för att ta hänsyn till "system som skyddar själva kreditinstitutet och som särskilt garanterar dess likviditet och solvens".

71. När en medlemsstat utnyttjar denna möjlighet kan den summerade riskvikten (ARW) för ett institut som också deltar i ett separat institutionellt skyddssystem reduceras för att ta hänsyn till det extra skydd som detta system ger. I detta fall bör minskningen genomföras genom tillägg av en riskindikator som rör deltagandet i det institutionella skyddssystemet i beräkningsmetodens riskkategori Affärsmodell och styrning. Indikatorn för deltagande i det institutionella skyddssystemet bör återspegla det ytterligare skydd för solvensen och likviditeten som systemet ger deltagaren, med hänsyn tagen till om det institutionella skyddssystemets förhandsfinansiering, som utan dröjsmål är tillgänglig för att stödja institutet med både rekapitalisering och likviditetsstöd om problem uppstår, är tillräckligt omfattande för att institutet ska anses ha ett trovärdigt och effektivt stöd. Andra finansieringsåtaganden som kan utnyttjas på begäran och underbyggs av deltagande instituts likviditetsreserver hos centrala institutioner i det institutionella skyddssystemet kan också beaktas. Omfattningen av finansieringen från det institutionella skyddssystemet bör sättas i relation till det deltagande institutets totala tillgångar.

(iii) Användning av insättningsgarantisystemens medel för att undvika fallissemang

72. Om en medlemsstat tillåter att ett insättningsgarantisystem, däri inbegripet ett institutionellt skyddssystem som officiellt erkänns som ett insättningsgarantisystem, använder tillgängliga finansiella medel för alternativa åtgärder i syfte att undvika att ett kreditinstitut går i konkurs får detta insättningsgarantisystem lägga till en faktor i sin riskbaserade beräkning på basis av institutets riskviktade tillgångar. I detta fall blir formeln:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

där A är beloppet för riskviktade tillgångar i institut 'i'.

73. Innan ett insättningsgarantisystem använder sig av denna nya faktor bör de behöriga myndigheterna som en del av det godkännandeförfarande som avses i punkt 14 bedöma om

införandet av den står i proportion till risken att behöva ingripa för att förhindra att institut går i konkurs, inte bara för att skydda garanterade insättningar.

(iv) Sektorer med låg risk

74. Enligt artikel 13.1 i direktiv 2014/49/EU får medlemsstaterna föreskriva lägre bidrag från institut som tillhör kreditmarknadssektorer med särskilt låg risk som regleras i nationell rätt.
75. Om en medlemsstat genom regleringar har infört restriktioner för institut i en viss undersektor på ett sätt som väsentligt minskar sannolikheten för konkurs kan dessa instituts avgifter till insättningsgarantisystemet reduceras proportionerligt om det kan visas att detta är motiverat.
76. Lägre bidrag från institut som tillhör sektorer med särskilt låg risk bör vara tillåtna på basis av empiriska bevis för att antalet konkurser inom dessa sektorer konsekvent har varit lägre än i andra sektorer. Beslut om lägre bidrag bör fattas av den behöriga myndigheten i samarbete med den utsedda myndigheten efter samråd med insättningsgarantisystemet.
77. Sådana sänkningar bör genomföras genom tillägg av en riskindikator i beräkningsmetodens riskkategori Affärsmodell och styrning.

Avdelning III – Slutbestämmelser och genomförande

78. De behöriga myndigheterna och de utsedda myndigheterna bör genomföra dessa riktlinjer genom att införliva dem med sina tillsynsprocesser och -förfaranden vid 2015 års utgång. Från och med detta datum bör de avgifter som ska tas ut av insättningsgarantisystemen överensstämma med dessa riktlinjer.
79. Om dock de utsedda myndigheterna, i enlighet med artikel 20.1 tredje stycket i direktiv 2014/49/EU, konstaterar att ett insättningsgarantisystem inte kan följa artikel 13 i direktiv 2014/49/EU senast den 3 juli 2015 bör dessa riktlinjer börja tillämpas det senare datum som dessa myndigheter fastställer och under alla omständigheter senast den 31 maj 2016.

Bilaga 1 - Metoder för att beräkna summerade riskvikter (ARW) och fastställa riskklasser

(i) Intervallmetoden

Enskilda riskindikatorer

1. I intervallmetoden definieras ett fast antal intervall för varje riskindikator genom att övre och nedre gränser för varje intervall fastställs. Varje riskindikator bör ha minst två intervall. Dessa intervall bör återspegla de deltagande institutens olika risknivåer (till exempel hög, medelhög och låg risk), bedömda på basis av särskilda indikatorer.
2. Varje intervall åsätts en enskild riskpoäng. Om värdet på riskindikatorn är högre (lägre) än det övre (nedre) gränsvärdet för det högsta (lägsta) intervallet tilldelas den det högsta (lägsta) intervallets riskpoäng.
3. Intervallens gränser fastställs antingen på relativ eller absolut grund:
 - Om de fastställs på relativ grund beror de deltagande institutens riskpoäng på deras relativa risk i förhållande till andra institut. I detta fall fördelas instituten jämnt mellan intervallen, vilket innebär att institut med liknande riskprofiler kan hamna i olika intervall.
 - Om de fastställs på absolut grund sätts intervallens gränser så att de återspeglar en viss indikators risk. I detta fall kan alla institut hamna i samma intervall om deras risknivå är likartad.
4. För varje riskindikator bör de intervallgränser som fastställs på absolut grund säkerställa en tillräcklig och meningsfull differentiering mellan de deltagande instituten. Gränserna bör sättas med hänsyn tagen till de lagbestämmelser som är tillämpliga på de deltagande instituten och historiska data om indikatorvärdena när dessa är tillgängliga. Insättningsgarantisystemen bör undvika att sätta gränserna på ett sådant sätt att alla deltagande institut hamnar i samma intervall även om de uppvisar betydande skillnader på det område som mäts av en viss riskindikator.
5. Varje riskindikatorintervall åsätts en riskpoäng på mellan 0 och 100, där 0 representerar den lägsta risken och 100 den högsta.

Ruta 4 – Exempel på poängintervall för olika slags riskindikatorer

Följande exempel illustrerar hur de enskilda riskpoängen, från 0 till 100, bör fördelas mellan olika intervall för olika typer av riskindikatorer.

Scenario 1

Fem intervall. En riskindikator för vilken högre värden utvisar högre risk (till exempel andel nödlidande lån).

Intervall	Gränser	Riskpoäng
Intervall 1	< 2 %	0
Intervall 2	≤ 2–3,5 % <	25
Intervall 3	≤ 3,5–5 % <	50
Intervall 4	≤ 5–7 % <	75
Intervall 5	≥ 7 %	100

Scenario 2

Tre intervall. En riskindikator för vilken högre värden utvisar högre risk (till exempel andel nödlidande lån).

Intervall	Gränser	Riskpoäng
Intervall 1	< 2 %	0
Intervall 2	≤ 2–7 % >	50
Intervall 3	≥ 7 %	100

Scenario 3

Fyra intervall. En riskindikator för vilken högre värden utvisar lägre risk (till exempel likviditetskvot).

Intervall	Gränser	Riskpoäng
Intervall 1	> 60 %	0
Intervall 2	< 40–60 % ≤	33
Intervall 3	< 20–40 % ≤	66
Intervall 4	≤ 20 %	100

Scenario 4

Två intervall. En riskindikator med binära värden som antingen kan vara neutrala eller negativa för bedömningen av riskprofilen (till exempel orimligt stor ökning av balansräkningen).

Intervall	Gränser	Riskpoäng
Intervall 1	< 15 %	50
Intervall 2	≥ 15 %	100

Scenario 5

Två intervall. En riskindikator med binära värden som antingen kan vara positiva eller neutrala för bedömningen av riskprofilen (till exempel bör ett institut som tillhör en lågrisksektor som är reglerad i nationell lag anses ha lägre risk, medan institut som inte tillhör lågrisksektorer bör anses ha genomsnittlig risk).

Intervall	Gränser	Riskpoäng
Intervall 1	Institut som tillhör en lågrisksektor	0
Intervall 2	Institut som inte tillhör en lågrisksektor	50

Scenario 6

Tre intervall. En riskindikator för vilken resultaten inte kan tolkas på vanligt sätt (till exempel avkastning på totalt kapital) där både negativa värden (förluster) och alltför höga värden på indikatorn kan tyda på att institutet har en hög riskprofil.

Intervall	Gränser	Riskpoäng
Intervall 1	$\leq 0-2\% \leq$	0
Intervall 2	$< 2-15\% \leq$	50
Intervall 3	$< 0\% \text{ eller } > 15\%$	100

Märk att de enskilda riskpoängen fördelas mellan intervallen linjärt i exemplen i scenarierna 1–4 (till exempel 0 – 33 – 66 – 100). Detta är inte något generellt krav. För en del riskindikatorer kan det vara motiverat att fördela riskpoängen asymmetriskt mellan 0 och 100 (till exempel 0 – 25 – 50 – 90 – 100) för att återspegla de fall då ett instituts risk ökar betydligt när indikatorn når ett visst tröskelvärde.

Sammanlagd riskpoäng (ARS)

- Varje riskpoäng för ett institut 'i' multipliceras med den indikatorvikt (IW_i) som riskindikatorn har tilldelats. Därefter beräknas en sammanlagd riskpoäng (ARS_i) med hjälp av ett aritmetiskt medelvärde.
- Vikterna för varje indikator 'i' (IW_i) bör vara desamma för alla institut och kalibreras med hjälp av tillsynsmyndigheternas bedömningar och/eller historiska data om institutens fallissemang.
- Den beskrivna modellen kan ha följande struktur:

Riskindikator	Indikatorvikt	Intervall	Enskilda riskpoäng (IRS)
Indikator A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
	
		M_1	IRS_{M_1}
Indikator A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
	
		M_2	IRS_{M_2}
...
Indikator A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}
		B_n	IRS_{B_n}
	
		M_n	IRS_{M_n}

9. Den sammanlagda riskpoängen (ARS_i) för institut 'i' beräknas för varje institut med hjälp av följande formel:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

där:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\% \text{ och}$$

$$IRS_j = IRS_{X_j} \text{ för vissa } X \text{ i } \{A, B, \dots, M\} \text{ (det vill säga intervallet för indikator } A_j)$$

Summerad riskvikt (ARW)

10. Varje ARS_i motsvarar en viss summerad riskvikt (ARW_i), vilken används för att beräkna ett enskilt deltagande instituts avgift (C_i) med hjälp av den avgiftsformel som beskrivs i punkt 35 i dessa riktlinjer.

Riskklasser

11. ARW kan beräknas med en intervallmetod där ARS-intervallen motsvarar en viss riskklass och ARW (se tabellen nedan).

Riskklass	Intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS)	Summerad riskvikt (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...

12. Antalet riskklasser bör stå i proportion till de deltagande institutens antal och återspegla skillnaderna mellan dem. Antalet riskklasser bör emellertid minst vara fyra. Det bör finnas minst en riskklass för deltagande institut med genomsnittlig risk, minst en för institut med låg risk och minst två för institut med hög risk.

Ruta 5 – Exempel på fastställande av summerade riskvikter för institut

Följande exempel illustrerar hur summerade riskvikter (ARW) kan fastställas för de deltagande instituten på basis av de sammanlagda riskpoängen. Vi antar att det finns fyra riskklasser med riskvikter (75 %, 100 %, 125 % och 150 %) enligt följande:

Riskklass	ARS-gränser	ARW
1	< 40	75 %
2	≤ 40–55 <	100 %
3	≤ 55–70 <	125 %
4	≥ 70	150 %

Om ARS för ett givet institut till exempel är 62 ska detta institut tillhöra den tredje riskklassen och åsättas en ARW på 125 %.

(ii) Glidande skalmetoden

Enskilda riskindikatorer

13. I denna metod beräknas för varje institut en enskild riskpoäng (IRS_j) för varje riskindikator A_j . Varje indikator ska ha en övre och en nedre gräns, a_j respektive b_j fastställd. När ett högre värde på indikatorn anger att institutet har högre risk och indikatorns värde överstiger den övre gränsen ska IRS_j åsättas det fasta värdet 100. När indikatorns värde understiger den nedre gränsen ska IRS_j sättas till 0. När ett lägre värde på indikatorn anger att institutet har högre risk och indikatorns värde understiger den nedre gränsen ska IRS_j åsättas det fasta värdet 100. När indikatorns värde överstiger den övre gränsen ska IRS_j sättas till 0.
14. Om indikatorns värde ligger mellan de fastställda gränserna ska IRS_j vara mellan 0 och 100. Varje IRS_j har en i förväg fastställd riskvikt som används för att beräkna den sammanlagda riskpoängen för varje institut 'i' (ARS_i). I den här modellen har ARS_i alltid ett värde mellan 0 och 100.
15. För varje riskindikator bör de övre och nedre gränserna a_j och b_j säkerställa en tillräcklig och meningsfull differentiering mellan de deltagande instituten. Gränserna bör sättas med hänsyn tagen till de lagbestämmelser som är tillämpliga på de deltagande instituten och historiska data om indikatorvärdena när dessa är tillgängliga. Insättningsgarantisystemen bör undvika att sätta de över och nedre gränserna på ett sådant sätt att alla deltagande institut konsekvent hamnar antingen under den nedre eller över den övre gränsen även om de uppvisar betydande skillnader på det område som mäts av en viss riskindikator.
16. Den beskrivna modellen kan ha följande struktur:

Riskindikator	Indikatorvikt	Övre gräns	Nedre gräns	Enskilda riskpoäng (IRS)
Indikator A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Indikator A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...
Indikator A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

där

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. Varje riskindikator A_j värde motsvarar en poäng (IRS_j) som fastställs enligt följande:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{if } A_j > a_j \\ 0 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}, \text{ d}{\ddot{a}}r j = 1 \dots n$$

eller

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{if } A_j > a_j \\ 100 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}, \text{ d}{\ddot{a}}r j = 1 \dots n$$

Sammanlagd riskpoäng (ARS)

18. Den sammanlagda riskpoängen (ARS_i) för ett institut 'i' beräknas som $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

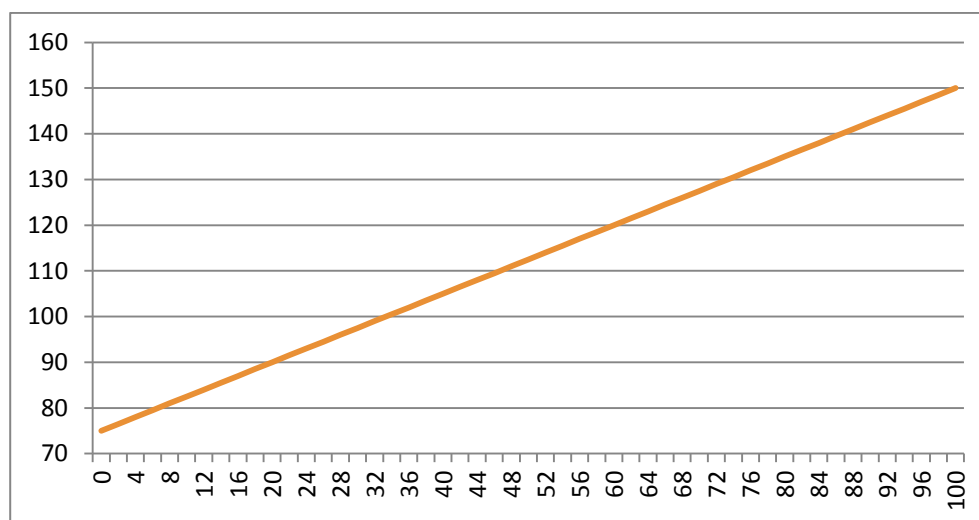
Summerad riskvikt (ARW)

19. ARS_i kan översättas till en summerad riskvikt (ARW_i) med hjälp av en glidande skala som antingen bygger på en linjär eller en exponentiell formel.

20. Följande linjära formel kan användas för att översätta ARS_i till ARW_i :

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

I den här metoden är den ARW_i som motsvarar en viss ARS_i linjär, med en övre och en nedre gräns, α och β , till exempel 150% respektive 75%. För ett givet institut där ARS_i är 100 (poängen för högst risk) blir den motsvarande riskvikten α , den högsta riskvikten. Om ARS_i är 0 blir den motsvarande riskvikten β , den lägsta riskvikten. Diagrammet nedan illustrerar den föreslagna formelns linjära beteende.

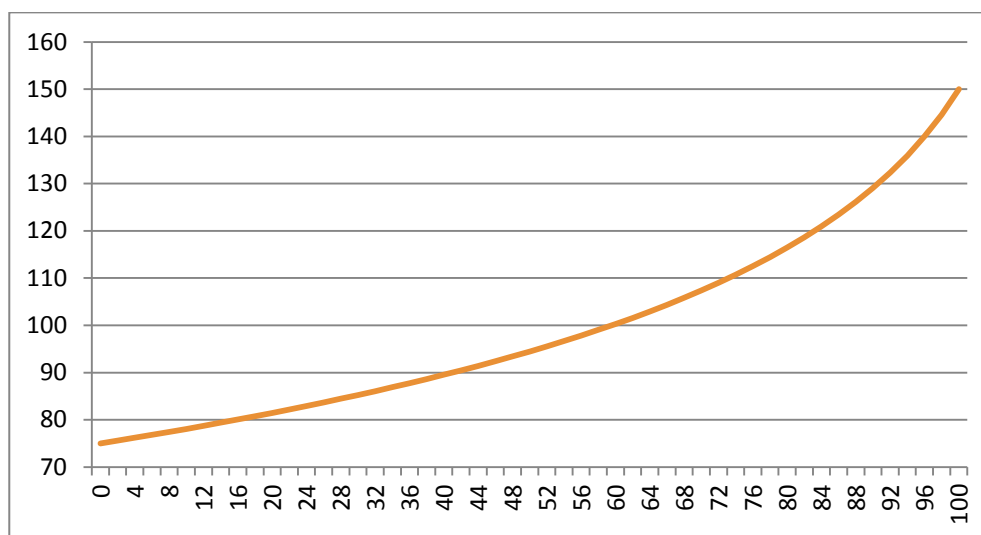
21. Följande exponentiella formel kan användas för att översätta ARS_i till ARW_i :

▼C1

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

▼O

I den här metoden är den ARW_i som motsvarar en viss ARS_i exponentiell, med en övre och en nedre gräns, α och β , till exempel 150% respektive 75%. För ett givet institut där ARS_i är 100 (poängen för högst risk) blir den motsvarande riskvikten α , den högsta riskvikten. Om ARS_i är 0 blir den motsvarande riskvikten β , den lägsta riskvikten. Nedanstående diagram illustrerar den föreslagna formelns icke-linjära beteende: avgifterna stiger snabbare för institut som befinner sig i den övre delen av riskskalan. Jämfört med en linjär metod ger denna formel instituten starkare incitament att ha låga riskpoäng. Beräkningsmetoden kan också inkludera andra icke-linjära metoder än den logaritmiska som beskrivs i denna bilaga.

Bilaga 2 – Beskrivning av de centrala riskindikatorerna

Indikator	Formel/beskrivning	Kommentarer	Tecken
1. Kapital			
1.1. Brutto-soliditet	$\frac{\text{Primärkapital}}{\text{Totala tillgångar}}$ <p>Denna formel bör ersättas av en definition av bruttosoliditet enligt förordning (EU) nr 575/2013 när denna tillämpas fullt ut.</p>	Bruttosoliditeten mäter kapitalsituationen oberoende av riskviktningen av tillgångarna.	(-) Ett högre värde indikerar lägre risk
1.2. Kapital-täckningsgrad	$\frac{\text{Faktisk kärnprimärkapitalkvot}}{\text{Krävd kärnprimärkapitalkvot}}$ <p>eller</p> $\frac{\text{Faktisk kapitalbas}}{\text{Krävd kapitalbas}}$	Kapitaltäckningsgraden är ett mått på det faktiska kapital som ett deltagande institut innehar som överstiger de tillämpliga totala kapitalkraven för institutet, inklusive den supplementära kapitalbas som krävs enligt artikel 104.1 a i d 2013/36/EU.	(-) Ett högre värde indikerar lägre risk
1.3. Kärnprimär-kapitalkvot	$\frac{\text{Kärnprimärkapital}}{\text{Riskiktade tillgångar}}$ <p>där "riskviktade tillgångar" är det totala riskvägda exponeringsbelopp som definieras i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.</p>	Kärnprimärkapitalkvoten utvisar storleken på ett instituts kapital. En hög kvot indikerar god förmåga att absorbera förluster, vilket kan minska riskerna av institutets verksamhet.	(-) Ett högre värde indikerar större riskreducering
2. Likviditet och finansiering			
2.1. Likviditets-täckningskvot	Likviditetstäckningskvoten som den definieras i förordning (EU) nr 575/2013 när denna tillämpas fullt ut.	Likviditetstäckningskvoten är ett mått på institutets förmåga att betala sina kortsiktiga skulder när de förfaller. Ju högre kvot, desto större säkerhetsmarginal för att fullgöra skyldigheterna och klara oförutsedda likviditetsbrister.	(-) En högre kvot indikerar lägre risk

2.2. Stabil nettofinansieringskvot	Den stabila nettofinansieringskvoten som den definieras i förordning (EU) nr 575/2013 när denna tillämpas fullt ut.	Den stabila nettofinansieringskvoten är ett mått på institutets förmåga att matcha löptiderna på sina tillgångar och skulder. Ju högre kvot, desto bättre överensstämmelse och lägre finansieringsrisk.	(-) En högre kvot indikerar lägre risk
2.3. Likviditetsgrad (nationell definition)	$\frac{\text{Likvida tillgångar}}{\text{Totala tillgångar}}$ <p> där</p> <p>"likvida tillgångar" definieras som i de nationella bestämmelserna om tillsyn över kreditinstitut (ersätts med likviditetstäckningskvoten när den har definierats).</p>	Övergångsindikator Likviditetsgraden är ett mått på institutets förmåga att betala sina kortsiktiga skulder när de förfaller. Ju högre kvot, desto större säkerhetsmarginal för att fullgöra skyldigheterna och klara oförutsedda likviditetsbrister.	(-) Ett högre värde indikerar lägre risk
3. Tillgångskvalitet			
3.1. Andel nödlidande lån	$\frac{\text{Nödlidande lån}}{\text{Totala lån och skuldinstrument}}$ <p> eller alternativt, i fall där de nationella redovisnings- eller rapporteringsstandarderna inte kräver att instituten ska redovisa uppgifter om skuldinstrument:</p> $\frac{\text{Nödlidande lån}}{\text{Totala lån}}$ <p> där (i båda fallen)</p> <p>"nödlidande lån" definieras som i de nationella bestämmelserna om tillsyn över kreditinstitut.</p> <p>Nödlidande lån bör redovisas före avsättningar.</p>	Andelen nödlidande lån ger en fingervisning om vilket slags utlåning ett institut bedriver. En hög andel kreditförluster i låneportföljen indikerar att institutet lånar ut pengar till segment eller kunder med hög risk.	(+) Ett högre värde indikerar högre risk
4. Affärsmodell och styrning			

4.1. Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	$\frac{\text{Riskviktade tillgångar}}{\text{Totala tillgångar}}$ <p>där "riskviktade tillgångar" är det totala riskvägda exponeringsbelopp som definieras i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.</p>	<p>Mängden riskviktade tillgångar ger en fingervisning om vilket slags utlåning ett institut bedriver. En hög kvot indikerar att institutet bedriver en riskfylld verksamhet.</p> <p>I fråga om den här kvoten tillåter riktlinjerna att institut får göra olika kalibreringar beroende på om man använder avancerade metoder (till exempel metoden för intern riskklassificering) eller schablonmetoder för beräkningen av sina kapitalbaskrav.</p>	<p>(+) Ett högre värde indikerar högre risk</p>
4.2. Avkastning på totalt kapital	$\frac{\text{Nettoinkomst}}{\text{Totala tillgångar}}$	<p>Avkastningen på totalt kapital är ett mått på institutets förmåga att generera vinst. En affärsmodell som kan generera hög och stabil avkastning indikerar lägre risk. Ohållbart hög avkastning på totalt kapital indikerar emellertid också förhöjd risk. Institut som har ålagts begränsningar av sin lönsamhet genom nationella lagar eller sina egna stadgar bör inte missgynnas av beräkningsmetoden.</p> <p>För att undvika att ta med engångshändelser och göra avgifterna procykliska bör ett genomsnitt under minst en tvåårsperiod användas.</p>	<p>(+)/(-) Negativa värden indikerar högre risk, men allt för höga värden kan också indikera hög risk</p>
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet			
5.1. Icke intecknade tillgångar/garanterade insättningar	$\frac{\text{Totala tillgångar} - \text{Intecknade tillgångar}}{\text{Garanterade insättningar}}$ <p>där "intecknade tillgångar" definieras som i EBA:s riktlinjer om offentlig redovisning om intecknade och icke intecknade tillgångar.</p>	<p>Denna kvot är ett mått på det belopp som förväntas kunna återvinnas från konkursboet för ett institut som har upplösts eller blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande. Ett institut med låg kvot exponerar insättningsgarantisystemet för större förväntad förlust.</p>	<p>(-) Ett högre värde indikerar lägre risk</p>

Bilaga 3 – Beskrivning av de kompletterande riskindikatorerna

1. Följande förteckning över kompletterande riskindikatorer har endast medtagits i illustrativt syfte.
2. När det inte finns uppgifter om specifika faktorer som används i formlerna nedan i de nationella mallarna för finansiell eller annan lagstadgad rapportering kan insättningsgarantisystemen använda motsvarande uppgifter från sina nationella mallar.

Indikator	Formel/beskrivning	Kommentarer	Tecken
3. Tillgångskvalitet			
Anståndskvot	$\frac{\text{Exponeringar med anståndsåtgärder}}{\text{Totalt motsvarande instrument i balansräkningen}}$ <p>där "exponeringar med anståndsåtgärder" definieras som i EBA:s riktlinjer om tillsynsrapportering om anståndsaktiviteter och nödlidande exponeringar.</p>	Denna kvot är ett mått på den utsträckning i vilken institutets motparter har beviljats ändringar av villkoren i sina låneavtal. Kvoten ger information om institutets anståndspolicy och kan jämföras med fallissemangskvoten. Ett högt värde på denna kvot indikerar att det finns kända problem i institutets låneportfölj eller potentiellt låg kvalitet på andra tillgångar.	(+) Ett högre värde indikerar högre risk
4. Affärsmodell och styrning			
Sektorskoncentrationer i låneportföljen	$\frac{\text{Exponering från sektorn med högst koncentration}}{\text{Total låneportfölj}}$	Syftet med denna indikator är att mäta risken för betydande kreditförluster till följd av en nedgång i en viss ekonomisk sektor som institutet har högt exponering mot.	(+) Ett högre värde indikerar högre risk
Stora exponeringar	$\frac{\text{Stora exponeringar}}{\text{Kvalicerat kapital}}$ <p>där "stora exponeringar" definieras som i förordning (EU) nr 575/2013 och "godtagbart kapital" definieras som i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013.</p>	Syftet med denna indikator är att mäta risken för betydande kreditförluster till följd av att en enskild motpart eller en grupp av motparter med inbördes anknytning går i konkurs.	(+) Ett högre värde indikerar högre risk

Orimligt stor ökning av balansräkningen	$\frac{[\text{Totala tillgångar år } T - \text{Totala tillgångar år } (T - 1)]}{\text{Totala tillgångar år } (T - 1)}$	<p>Denna indikator är ett mått på institutets balansräknings ökningstakt. En ohållbart stor ökning kan indikera högre risk. Poster utanför balansräkningen och deras ökningstakt bör också tas med. För att kunna fastställa tröskelvärden för denna indikator måste man fastställa vilken ökningstakt som anses vara för riskfylld, och därvid ta vederbörlig hänsyn till den ekonomiska tillväxten i medlemsstaten eller den nationella banksektorn. När den här indikatorn används bör särskilda regler fastställas för nya institut och företag som har varit involverade i förvärv och sammanslagningar under de senaste åren.</p> <p>För att undvika att ta med engångshändelser i beräkningen av avgifterna till insättningsgarantisystemet, bör en konstaterad genomsnittlig ökning under de senaste tre åren användas.</p>	<p>(+)</p> <p>Värden som överstiger en i förväg fastställd ökningsnivå indikerar högre risk</p>
Avkastning på eget kapital	$\frac{\text{Nettovinst}}{\text{Totalt eget kapital}}$	<p>Denna kvot är ett mått på institutets förmåga att generera vinst till aktieägarna utifrån det kapital som dessa har investerat i institutet. En affärsmodell som kan generera hög och stabil avkastning indikerar reducerad risk för konkurs. Ohållbart hög avkastning på eget kapital indikerar emellertid också förhöjd risk. Institut som har ålagts begränsningar av sin lönsamhet genom sin ägarstruktur bör inte missgynnas av beräkningsmetoden.</p> <p>För att undvika att ta med engångshändelser och göra avgifterna till insättningsgarantisystemet procykliska, bör ett genomsnitt under minst en tvåårsperiod användas.</p>	<p>(-)/(+)</p> <p>Negativa värden indikerar högre risk. För höga värden kan emellertid också indikera förhöjd risk.</p>

Andel kärntäkter	$\frac{\text{Kärntäkter}}{\text{Total låneportfölj}}$ <p>där "kärntäkter" kan beräknas som (ränteintäkter + avgifts- och provisionsintäkter + övriga rörelseintäkter) - (räntekostnader + avgifts- och provisionskostnader + övriga rörelsekostnader + administrationskostnader + avskrivningar).</p>	Andelen kärntäkter är ett mått på institutets förmåga att generera vinst från sin kärnverksamhet. En affärsmodell som kan generera hög och stabil omsättning indikerar reducerad risk för konkurs. För att undvika att ta med engångshändelser och göra avgifterna procykliska bör ett genomsnitt under minst en tvåårsperiod användas.	(-) Ett högre värde indikerar lägre risk
Förhållandet kostnader/in-täkter	$\frac{\text{Operativa kostnader}}{\text{Operativa inkomster}}$	Denna kvot är ett mått på institutets kostnadseffektivitet. En ovanligt hög kvot kan indikera att institutet inte har kontroll över sina kostnader, i synnerhet om det gäller fasta kostnader (det vill säga högre risk). En mycket låg kvot kan indikera att de operativa kostnaderna är för låga för att institutet ska kunna ha erforderliga risk- och kontrollfunktioner på plats (det vill säga också högre risk).	(+)/(-) För höga värden på kvoten indikerar högre risk, men också för låga värden kan indikera högre risk
Skulder utanför balansräkningen/totala tillgångar	$\frac{\text{Skulder utanför balansräkningen}}{\text{Totala tillgångar}}$	Stora exponeringar utanför balansräkningen indikerar att institutets riskexponering kan vara större än vad balansräkningen visar.	(+) Ett högre värde indikerar högre risk

<p>Kvalitativ bedömning av verksamhetens ledning och interna styrningsarrangemang.</p>	<p>Bedömningen av de deltagande institutens kvalitativa aspekter kan basera sig på följande informationskällor, beroende på tillgången på uppgifter och insättningsgarantisystemets operativa kapacitet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Enkäter som insättningsgarantisystemet tar fram i syfte att bedöma kvaliteten hos de deltagande institutens styrning och interna styrelseformer, tillsammans med inspektioner som insättningsgarantisystemet utför på plats och utanför instituten. - En heltäckande bedömning av institutens interna styrning, återspeglad i gransknings- och utvärderingsprocessen (SREP). - Externa rating-betyg som alla deltagande institut tilldelas av erkända externa kreditvärderingsinstitut. 	<p>God kvalitet i verksamhetens ledning och stabila interna styrningsrutiner kan minska de deltagande institutens risker och sannolikheten för konkurs. Kvalitativa indikatorer är mer framåtsyftande än redovisningskvoter och ger relevant information om institutens riskhantering och metoder för riskreducering. För att kunna användas i beräkningsmetoden måste de kvalitativa indikatorerna vara tillgängliga för alla av insättningsgarantisystemets deltagande institut. Dessutom bör insättningsgarantisystemet sträva efter att behandla sina deltagande institut rättvist och objektivt, och efter att basera den kvalitativa bedömningen på i förväg fastställda kriterier. Insättningsgarantisystemets metod för att bedöma kvaliteten hos de deltagande institutens styrning och interna styrelseformer bör inkludera en förteckning över kriterier som ska användas för varje deltagande institut.</p>	<p>(+)/(-) En kvalitativ bedömning kan både vara positiv och negativ</p>
<p>Deltagande i ett institutionellt skyddssystem (IPS) som är åtskilt från insättningsgarantisystemet</p>	<p>Tillgängliga för – <u>finansierade medel i IPS</u> Totala tillgångar för den enskilde IPS deltagare</p>	<p>Indikatorn för deltagande i det institutionella skyddssystemet är ett mått på det institutionella skyddssystemets förhandsfinansiering. Allt annat lika bör ett deltagande i ett institutionellt skyddssystem reducera risken för att institutet går i konkurs, eftersom systemet garanterar hela balansräkningens skuldsida för sina deltagare. För att IPS-skyddet ska kunna tillgodoräknas fullt ut bör systemet emellertid uppfylla ytterligare villkor kopplade till nivån på dess förhandsfinansiering. En sådan indikativ och kompletterande indikator kan förfinas ytterligare, så att den förutom förhandsfinansieringen även återspeglar andra finansieringsarrangemang som kan utnyttjas på begäran och som är underbyggda av deltagande instituts likviditetsreserver hos centrala institutioner i det institutionella skyddssystemet.</p>	<p>(-) Deltagande i ett institutionellt skyddssystem med högre förhandsfinansiering indikerar lägre risk</p>

Systemviktig funktion i ett institutionellt skyddssystem som officiellt erkänns som ett insättningsgarantisystem	Denna indikator kan anta två värden: (i) Institutet har en systemviktig funktion i ett institutionellt skyddssystem. (ii) Institutet har inte en systemviktig funktion i ett institutionellt skyddssystem.	Det faktum att ett institut har en systemviktig funktion i ett institutionellt skyddssystem, genom att till exempel tillhandahålla kritiska funktioner till andra deltagare, tyder på att en konkurs skulle kunna ha negativ inverkan på andra deltagares fortlevnadsförmåga. Därför bör en systemviktig deltagare i ett institutionellt skyddssystem betala en högre avgift till insättningsgarantisystemet, som återspeglar den tillkommande risk det medför för systemet.	(+) Endast binära värden kan förekomma: (i) indikerar högre risk. (ii) indikerar inte högre risk.
Sektorer med låg risk	Denna indikator kan anta två värden: (i) Institutet tillhör en lågrisksektor som är reglerad i nationell lag. (ii) Institutet tillhör inte en lågrisksektor som är reglerad i nationell lag.	Denna indikator gör att beräkningsmetoden återspeglar det faktum att vissa institut tillhör lågrisksektorer som är reglerade i nationell lag. Förklaringen är att sådana institut bör betraktas som mindre riskfyllda när det gäller att beräkna avgifterna till insättningsgarantisystemet.	(-) Endast binära värden kan förekomma: (i) indikerar lägre risk. (ii) indikerar genomsnittlig risk.
5. Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet			
Kapitalbas och kvalificerade skulder över minimikravet på nedskrivningsbar a skulder (MREL)	$\left[\frac{\text{Kapitalbas och kvalificerade skulder}}{\text{Totala skulder inklusive kapitalbas}} \right] - MREL$ <p>där</p> <p>"kapitalbas" är summan av primärkapital och supplementärkapital enligt definitionen i artikel 4.1.118 i förordning (EU) nr 575/2013,</p> <p>"kvalificerade skulder" är summan av de skulder som avses i artikel 2.1.71 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (BRRD),</p> <p>"minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder" definieras som i artikel 45.1 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.</p>	Denna indikator är ett mått på de deltagande institutens förmåga att absorbera förluster. Ju högre förmåga att absorbera förluster, desto lägre potentiella förluster för insättningsgarantisystemet.	(-) Ett högre värde indikerar lägre risk

Bilaga 4 – Steg i beräkningen av årliga avgifter till insättningsgarantisystem

I anslutning till insamling av uppgifter bör insättningsgarantisystemet vidta följande åtgärder för att beräkna de deltagande institutens årliga avgifter.

Steg	Beskrivning	Relevanta bestämmelser i riktlinjerna
Steg 1	Fastställ den årliga målnivån.	Punkt 37 i riktlinjerna.
Steg 2	Fastställ den avgiftssats (CR) som ska tillämpas för alla deltagande institut ett givet år.	Punkt 39 i riktlinjerna.
Steg 3	Beräkna värdena på alla riskindikatorer.	Punkterna 48–77 i riktlinjerna (krav på riskindikatorer). Bilaga 2 och bilaga 3 (formler för indikatorerna).
Steg 4	Fastställ enskilda riskpoäng för alla riskindikatorer för alla deltagande institut.	Punkterna 1–5 och 13–17 i bilaga 1.
Steg 5	Beräkna den sammanlagda riskpoängen (ARS) för varje institut genom att summera alla de enskilda riskpoängen (med hjälp av ett aritmetiskt medelvärde).	Punkterna 41 och 54–56 i riktlinjerna (krav på indikatorvikter). Punkterna 6–9 och 18 i bilaga 1.
Steg 6	Åsätt varje deltagande institut en summerad riskvikt (ARW) (placera den i en riskklass) på basis av dess ARS.	Punkterna 43–45 i riktlinjerna. Punkterna 10–12 och 19–21 i bilaga 1.
Steg 7	Beräkna ojusterade riskbaserade avgifter för varje deltagande institut genom att multiplicera avgiftssatsen (CR) med institutets garanterade insättningar (CD) och ARW.	Punkt 35 i riktlinjerna.
Steg 8	Summera alla deltagande instituts ojusterade riskbaserade avgifter och fastställ justeringskoefficienten (μ).	Punkt 44 i riktlinjerna.
Steg 9	Tillämpa justeringskoefficienten (μ) på alla deltagande institut och beräkna justerade riskbaserade avgifter.	Punkt 44 i riktlinjerna.